

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-508-5-92>

Чжан Хен, аспірант кафедри монументального живопису, ХДАДМ
(науковий керівник: завідувач кафедри монументального живопису,
професор Є.Котляр)

ЧЖОУ ЧАНСІНЬ (周昌新) – ПРЕДСТАВНИК МОЛОДШОГО ПОКОЛІННЯ «СИЛЬНОГО» КОЛЬОРОВОГО ЖИВОПИСУ ШКОЛИ ЮНЬНАНЬ

Ключові слова: сучасний китайський живопис, школа живопису Юньнань, Чжоу Чансінь, «сильний» кольоровий живопис Юньнань.

Zhang Heng, Postgraduate student of the Department of Monumental Painting, KSADA (academic mentor: Y. Kotlyar, PhD in Art-History, Professor)

ZHOU CHANGXIN (周昌新) AS A REPRESENTATIVE OF THE YOUNGER GENERATION OF “STRONG” COLOR PAINTING OF THE YUNNAN SCHOOL

Zhou Changxin (周昌新; born 1973) is a representative of the modern generation of artists of the “strong” color painting of the Yunnan school. The features of his style are the use of painting traditions, references to regional artistic heritage and the search for author’s artistic language.

Key words: modern Chinese painting, Yunnan school of painting, Zhou Changxin, “strong” color painting of Yunnan.

Представником сучасного покоління митців «сильного» кольорового живопису китайської провінції Юньнань є художник Чжоу Чансінь (周昌新; 1973 р.н.), учень одного з найвідоміших митців цієї регіональної школи Дан Анке (□安克), який вважається фундатором школи у другій половині ХХ ст.

На відміну від свого вчителя, який безпосередньо практикував метод соцреалізму та вже у зрілому віці свідомо відмовився від частини здобутої художньої мови, Чжоу Чансінь сформувався наприкінці 1990-х рр. в набагато більш відкритій атмосфері. Маючи необмежені можливості вибору, він звертався до різних напрямків, вивчав західноєвропейських досвід, а також практикував традиційне китайське гошуа. Усе це наклало свій відбиток на специфіку його творчої манери, яка містить виразні ознаки юньнаньської школи живопису й водночас розвивається у контексті індивідуального авторського пошуку.

Наприклад, картина «Свідок» (2019) є типовим прикладом «сильного» кольорового живопису школи Юньнань. У сюжетному контексті твір є

даниною поваги до традиційного жанру хау-няо («квіти та птахи»). Проте у технічному та композиційно-пластичному сенсах, це повноцінна олійна композиція, що має досить непросту зображальну структуру. Манерна та симетрична постановка надає художнім образам певного декоративізму, який в контексті зображальних підходів школи вважається референцією поетизму, а також літературним підтекстом «нормативної» поетичної форми.

Картина «Осіньна пісня про лотос» (2020) демонструє інший аспект у розвитку юньнанського живопису. З точки зору формального підходу, цей твір виконаний в манері «вільного пензля». Чжоу Чансінь навмисно використовує олійні фарби та широкий пензель для імітації рухів майстрів гунбі, тим самим створюючи враження, що олійна картина написана графічною технікою. Це поєднання, разом із посиленою експресією теплих кольорів, які показані на гладкій поверхні води, створює сильне відчуття форми, що побудована одночасно плямами, масками та лініями.

До подібного рішення митець звертається і в картині «Ніжність Золотих пісків» (2020). Цей твір менш декоративний та не так явно експлуатує традиційні підходи. Художник додає до репертуару виражальних засобів тонкі бризки фарби, які привносять до загального зображального простору ефект навмисного порушення цілісності форм. Поза тим, це не руйнує сюжетно-тематичну єдність цього пейзажу, хоча і акцентує увагу на вторинних засобах вираження.

В цілому, творчість Чжоу Чансіня є прикладом найбільш типового напрямку розвитку сучасного «сильного» кольорового живопису юньнанської школи. Він включає в себе використання живописних традицій та посилення на регіональну художню спадщину, але водночас дозволяє експериментувати і з традиційними зображальними техніками та шукати власну авторську художню мову.